

W SERCU MARYI

www.sanktuariumtarnowiec.parafia.info.pl

Tarnowiec, 31 MARCA 2019

Nr 12 (66)

IV NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU NIEDZIELA LAETARE

EWANGELIA (Łk 15,1-3.11-32)

W owym czasie zbliżali się do Jezusa wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać. Na to szemrali faryzeusze i uczeni w Piśmie. Ten przyjmuje grzeszników i jada z nimi. Opowiedział im wtedy następującą przypowieść: Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy z nich rzekł do ojca: Ojcze, daj mi część majątku, która na mnie przypada. Podzielił więc majątek między nich. Niedługo potem młodszy syn, zabrawszy wszystko, odjechał w dalekie strony i tam roztrwonił swój majątek, żyjąc rozrzutnie. A gdy wszystko wydał, nastał ciężki głód w owej krainie i on sam zaczął cierpieć niedostatek. Poszedł i przystał do jednego z obywateli owej krainy, a ten posłał go na swoje pola żeby pasł świnie. Pragnął on napelnić swój żołądek strąkami, którymi żywiły się świnie, lecz nikt mu ich nie dawał. Wtedy zastanowił się i rzekł: Iluż to najemników mojego ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja tu z głodu ginę. Zabiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem mu: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie; już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: wybrał mię choćby jednym z najemników. Wybrał się więc i poszedł do swojego ojca. A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go. A syn rzekł do niego: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem. Lecz ojciec rzekł do swoich sług: Przynieście szybko najlepszą szatę i ubierzcie go; dajcie mu też pierścien na rękę i sandały na nogi. Przyprawdźcie utuczone cielę i zabijcie: będziemy ucztować i bawić się, ponieważ ten mój syn był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się. I zaczęli się bawić. Tymczasem starszy jego syn przebywał na polu. Gdy wracał i był blisko domu, usłyszał muzykę i tańce. Przywołał jednego ze sług i pytał go, co to ma znaczyć. Ten mu rzekł: Twój brat powrócił, a ojciec twój kazał zabić utuczone cielę, ponieważ odzyskał go zdrowego. Na to rozgniewał się i nie chciał wejść; wtedy ojciec jego wyszedł i tłumaczył mu. Lecz on odpowiedział ojcu: Oto tyle lat ci służę i nigdy nie przekroczyłem twojego rozkazu; ale mnie nie dałeś nigdy koźlęcia, żebym się zabawił z przyjaciółmi. Skoro jednak wrócił ten syn twój, który roztrwoniał twój majątek z nierządnicami, kazałeś zabić dla niego utuczone cielę. Lecz on mu

odpowiedział: Moje dziecko, ty zawsze jesteś przy mnie i wszystko moje do ciebie należy. A trzeba się weselić i cieszyć z tego, że ten brat twój był umarły, a znów ożył, zaginął a odnalazł się.

Czcigodny Księżu Proboszczu
z okazji Twoich 55. urodzin
przyjmij ciepłe i szczerze życzenia:
zdrowia i wszelkiego szczęścia,
a przede wszystkim zaś Światła tak
silnego i jasnego, aby nikt
i nic Go nie przysłoniło.

Podążaj z ufnością za Panem.
Ciesz się światem i spotkanymi
ludźmi, a Twoje serce niech
przepęlnia miłość.

Życzymy siły i wytrwałości,
podejmowany trud niechaj Cię
uskrzydla i pozwoli dostrzec
piękno i głębię życia.

Niechaj Najświętsza Panna
otacza Księdza Proboszcza
Mieczyną miłością i opieką,
zwłaszcza w trudnych chwilach
i wyprasza u Swego Syna
wszelkie potrzebne łaski.

TRIDUUM PASCHALNE DZIEŃ PIERWSZY

Triduum Paschalne to trzy dni w roku, które ukazują nam największe tajemnice naszej wiary. Ostatnie chwile życia Jezusa, Jego śmierć i zmartwychwstanie. Trwamy w okresie Wielkiego Postu, czasie który przygotowuje nas na te szczególne dni. Triduum Paschalne rozpoczynają Nieszpory Wielkiego Czwartku a kończą również Nieszpory, ale Niedzieli Zmartwychwstania. Te trzy święte dni są pełne znaków i symboli. Przez trzy kolejne niedziele będziemy przybliżali sobie każdy z tych świętych dni. Podzielimy je na dzień pierwszy, drugi i trzeci, by lepiej zrozumieć specyfikę tych dni.

Dzień pierwszy rozpoczyna Msza Wieczerzy Pańskiej a kończy liturgia Wielkiego Piątku. Jest to pamiątka ustanowienia przez Chrystusa sakramentów kapłaństwa i Eucharystii. W tym dniu gromadzimy się na

wieczornej Eucharystii tak jak uczniowie zgromadzili się przy Jezusie w Wieczerniku. Ta wieczorna Eucharystia to pamiątka Ostatniej Wieczerzy. Dwa symbole na które warto zwrócić uwagę tego dnia to baranek i pascha (o nich także mówi Liturgia Słowa). Ewangelia tego dnia skupia się na Chrystusie umywającym uczniom nogi. Cała liturgia tego dnia i jej wszystkie znaki mają uświadomić nam miłość Chrystusa. Wielkoczwartkowa Liturgia kończy przeniesienie Najświętszego Sakramenty do kaplicy Adoracji przy śpiewie pieśni św. Tomasza „sław języku tajemnicę”. Po liturgii obnaża się ołtarz. Adoracja wiernych ma być wyrazem głębokiej modlitwy, czuwania i łączności z Chrystusem. Podczas czuwania rozważamy mękę Chrystusa który cierpiał, był pojmany, więziony i sądzony.

Kolejnym „punktem” pierwszego dnia Triduum jest Liturgia Wielkiego Piątku. Jest to bowiem dzień, kiedy nie sprawuje się Eucharystii tylko samo nabożeństwo. Kapłan wychodzi w ciszy kładąc się krzyżem i modli się w ciszy. Przynosi to zadumę i podkreśla doniosłość wydarzeń, których pamiątkę za chwilę będziemy obchodzić. Cała Liturgia zwraca uwagę na wywyższenie Jezusa na drzewie krzyża. Rozpoczyna się Liturgia Słowa, której centralnym punktem jest Ewangelia św. Jana ukazująca mękę i śmierć Jezusa. Kolejno następuje rozbudowana modlitwa powszechna. Tego dnia ma ona niezwykle podniosły i uroczysty charakter. Kościół w tą modlitwą „ogarnia” wszystkich, tak by wszyscy mogli zaczerpnąć z łaski płynącej z krzyża Chrystusa. Trzecią część liturgii stanowi adoracja krzyża. Symbol krzyża jest w centrum liturgii tego dnia. Kolor w liturgii to kolor czerwony. To kolor męczenników ale także kolor miłości. Podczas Adoracji krzyża kapłan po kolei odsłania fragmenty krzyża intonując wezwania „Oto drzewo krzyża”, wierni odpowiadają adorując krzyż. Krzyż to znak zwycięstwa i miłości. Po zakończonej liturgii każdy wierny może adorować krzyż. Adoracja jest wyrazem miłości do Boga, który stając się Człowiekiem odkupił nas od śmierci wiecznej, otworzył nam bramy nieba za cenę Swojej krwi. Kolejno następuje Komunia Święta. Trzeba pamiętać, że tego dnia nie odprawia się Eucharystii. Komunia zostaje więc przyniesiona z Kaplicy Adoracji. Ołtarz na nowo przykryty zostaje obrusem, położone zostają na nim świece. Komunia tego dnia ma szczególny wymiar. Przyjęcie Komunii w tym dniu to nasza zgoda na ogolnienie samego siebie, odarcie z egoizmu.

Jest to także wyraz naszej wiary w śmierć i zmartwychwstanie Jezusa. Liturgię tego dnia kończy przeniesienie Najświętszego Sakramentu do Grobu Pańskiego. Zwyczaj ten jest mocno zakorzeniony w polskiej tradycji religijnej. Przez Adorację Jezusa w Grobie wierni raz jeszcze mogą wyrazić wdzięczność i miłość do Chrystusa. Złożenie Pana do Grobu kończy pierwszy dzień Triduum Paschalnego. (cdn.) **Magdalena Maraj**

BIERMOWANIE /CZ.1/

GODNOŚĆ BIERMOWANIA

1. Ochrzczeni przechodzą dalszy etap chrześcijańskiego wtajemniczenia przez sakrament bierzmowania. W nim otrzymują Ducha Świętego, który w dzień Pięćdziesiąticy został zesłany przez Pana na Apostołów. **2.** Przez dar Ducha Świętego wierni zostają bardziej upodobnieni do Chrystusa i umocnieni, aby składali Mu świadectwo i budowali Jego Ciało w wierze i miłości. Ich dusze otrzymują niezniszczalny charakter, czyli znamię Pańskie, tak że nie można powtarzać sakramentu bierzmowania.

OBOWIĄZKI I CZYNNOŚCI PRZY SPRAWOWANIU BIERMOWANIA

3. Przygotowanie ochrzczonych do przyjęcia sakramentu bierzmowania należy przede wszystkim do Ludu Bożego. Natomiast duszpasterze powinni troszczyć się, aby wszyscy ochrzczeni otrzymali pełne wtajemniczenie chrześcijańskie i zostali starannie przygotowani do bierzmowania. Dorosłym katechumenom, którzy bezpośrednio po chrzcie mają przyjmować bierzmowanie, pomaga społeczność chrześcijańska, a przede wszystkim otrzymują oni przygotowanie w czasie katechumenatu, w czym współdziałają katecheci, rodzice chrzestni i członkowie miejscowego Kościoła przez katechezę i wspólne obrzędy. Sposób odbywania katechumenatu należy odpowiednio dostosować do przygotowania tych chrześcijan, którzy zostali ochrzczeni w dzieciństwie, a dopiero w wieku dojrzałym przystępują do bierzmowania. Obowiązkiem chrześcijańskich rodziców jest troska o przygotowanie dzieci do życia sakramentalnego przez formowanie w nich ducha wiary i stopniowe jego umacnianie oraz przez bezpośrednie przygotowanie do owocnego przyjęcia sakramentów bierzmowania i Eucharystii, w czym korzystają z pomocy tych instytucji, które zajmują się katechizacją. Ta rola rodziców zaznacza się także przez ich czynny udział w obrzędach sakramentów.

4. Należy dbać o to, aby obrzędy miały charakter świąteczny i uroczysty ze względu na ich znaczenie dla Kościoła miejscowego. Osiąga się to przede wszystkim przez wspólny udział wszystkich kandydatów w obrzędach. Na tę uroczystość należy zaprosić cały Lud Boży, którego przedstawicielami są rodziny bierzmowanych i członkowie miejscowej wspólnoty. Lud Boży powinien ukazać swoją wiarę przez owoce, jakie zdziałał w nim Duch Święty.

5. Poszczególnym bierzmowanym zwykle towarzyszy świadek, który przygotowuje ich do

przyjęcia sakramentu, przedstawia szafarzowi bierzmowania do namaszczenia krzyżem, a potem pomaga w wiernym wypełnianiu przyrzeczeń złożonych na chrzcie, zgodnie z natchnieniami Ducha Świętego, którego otrzymali. Ze względu na współczesne warunki pastoralne wypada aby chrzestny, jeżeli może być obecny, był także świadkiem bierzmowania. W ten sposób jaśniej zaznacza się związek między chrztem a bierzmowaniem, a funkcje i obowiązki chrzestnego mogą być spełnione w sposób bardziej skuteczny. Nie wyklucza się jednak możliwości wybrania osobnego świadka bierzmowania. Także rodzice mogą osobiście przedstawiać swoje dzieci do bierzmowania. Ordynariusz miejscowy, zważywszy okoliczności czasu i miejsca, powinien ustalić, jaki sposób postępowania należy zachować w jego diecezji.

6. Duszpasterze niech troszczą się o to, aby świadek bierzmowania, wybrany przez kandydata lub przez jego rodzinę, był duchowo przygotowany do tej funkcji oraz odznaczał się następującymi przymiotami:

a) był wystarczająco dojrzały do spełniania tego zadania;

b) należał do Kościoła katolickiego i przyjął trzy sakramenty wtajemniczenia: chrzest, bierzmowanie i Eucharystię;

c) nie był wykluczony przez prawo od spełniania czynności świadka bierzmowania.

7. Zwyczajnym szafarzem sakramentu bierzmowania jest biskup. Zwykle on sam udziela tego sakramentu, aby wyraźniej występował jego związek z pierwszym zstąpieniem Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiąticy, kiedy to Apostołowie napełnieni Duchem Świętym sami przekazywali Go wiernym przez włożenie rąk. Otrzymanie Ducha Świętego przez posługę biskupa wskazuje również na ściślejszą więź, jaka łączy bierzmowanych z Kościołem, oraz na otrzymane polecenie dawania Chrystusowi świadectwa wśród ludzi. Oprócz biskupa z samego prawa mają władzę bierzmowania:

a) prałat terytorialny i opat terytorialny, wikariusz apostolski i prefekt apostolski, administrator apostolski i administrator diecezjalny w granicach swojego terytorium i w czasie trwania urzędu;

b) w odniesieniu do danej osoby, kapłan, który na mocy urzędu lub zlecenia biskupa diecezjalnego udziela chrztu temu, kto przestał być dzieckiem, albo osobę już ochrzczonej dopuszcza do pełnej wspólnoty z Kościołem katolickim;

c) w odniesieniu do osób znajdujących się w niebezpieczeństwie śmierci, proboszcz, a nawet każdy kapłan.

8. Biskup diecezjalny powinien udzielać bierzmowania osobiście albo zatroszczyć się o to, by sakramentu udzielił inny biskup; jeżeli wymaga tego konieczność, może jednemu lub kilku wyznaczonym kapłanom udzielić uprawnienia do sprawowania tego sakramentu. Z ważnej przyczyny, jak to się zdarza z powodu wielkiej liczby kandydatów do bierzmowania, biskup oraz kapłan, który na mocy prawa albo szczególnego pozwole-

nia kompetentnej władzy otrzymał upoważnienie do bierzmowania, może w poszczególnych wypadkach dobrać sobie kapłanów, aby razem z nim udzielali tego sakramentu. Radzi się zaprosić kapłanów, którzy:

a) albo pełnią specjalny urząd lub zadanie w diecezji, a mianowicie są wikariuszami generalnymi albo biskupami, albo dziekanami; **b)** albo są proboszczami miejscowości, w których udziela się bierzmowania, proboszczami miejscowości, do których należą kandydaci do bierzmowania, lub kapłanami, którzy włożyli specjalny trud w katechetyczne przygotowanie kandydatów do bierzmowania. (cdn.) **ks. Grzegorz Wolan**

KĄTEM OKA

Po prostu wierzę

Pisałam kiedyś o koleżance, z którą jedyny brat zerwał kontakt. Przed Bożym Narodzeniem bardzo płakała mówiąc mi o tym. Wieczorem modliłam się w ich intencji, prosząc o pojednanie. Powiedziałam: Panie Boże, obiecaj mi.

Przypominam o tym, bo kilka dni temu brat mojej koleżanki miał wylew. Przewrócił się na ulicy, skąd zabrało go pogotowie. Policja musiała znaleźć przy nim adres siostry i przysłała ją zawiadomić. Lekarze mówili, że raczej nie będzie już taki jak kiedyś. Rokowania były bardzo złe. Wczoraj jednak, jak powiedziała koleżanka, wydarzył się cud. Brata wybudzono na parę minut i okazuje się, że mówi i mózg pracuje. Ona mu się pokazała, żeby go nie denerwować. Znowu bardzo płakała. Przecież my się kochamy – mówiła. Czasem zawiść jest silniejsza od miłości – pomyślałam. Jednak w ostatecznym rozrachunku miłość musi wygrać.

Znowu modliłam się za nich i myślałam, że ta choroba jest po coś. Będzie pojednanie, tak czuję i tak im życzę, przecież o mały włos by nie zdążyli. Dostali nowy czas, jakby drugą szansę.

W życiu są chwile, które dołują i takie, które dodają skrzydeł. Myślę, że przed moją koleżanką chwile wspaniałe, Pan Bóg potrafi otrzeć łzy. Ja patrząc na tę roztrzęsioną kobietę, chciałam jej oddać pół serca, ale Bóg wie, że na inne serce ona czeka.

Wierzę w cuda. Wierzę, że nie ma rzeczy niemożliwych. Po prostu wierzę...

Jola

INTENCJE MSZY ŚW.

NIEDZIELA 31.03

7:00 1) + Adam Król – rozpoczęcie greg.

10:00 1) ++ Ryszard, Dariusz, Janina, Marian Opałka

2) ++ Józef Musiał i Józefa Trybus

Poza parafią: + Bolesław Świdrak – od pracowników Ośrodka Zdrowia i Apteki

11:30 1) Za Parafian

2) ++ Józefa Kłoczek i zmarli z rodziny

16:00 1) + Janina Choroszyńska – od siostrzeńców Bigosów

PONIEDZIAŁEK 01.04

7:00 1) + Adam Król – greg.

2) O udaną operację Tomasza Królickiego – od babci Elżbiety

18:00 1) Dzięczczynna w 95 rocz. urodzin Salomei, z prośbą o dalsze Boże bł. i opiekę MBT – od córki z rodziną

2) O zdrowie dla Janiny i Stanisławy Pęczar
Poza parafią: + Bolesław Świdrak – od pracowników Ośrodka Zdrowia i Apteki

+ Bogumił Pudło – od sąsiadów z bloku

+ Krystyna Kostrzqb – od wnuczki Kasi z rodziną

WTOREK 02.04

7:00 1) + Adam Król – greg.

2) + Balbina w 5 r. śm.

18:00 1) ++ Julia, Stanisław Orzechowicz

2) ++ Danuta i Władysław Betlej – od Józefy Płaza

Poza parafią: + Bolesław Świdrak – od rodziny Garbaczaków

+ Bogumił Pudło – od sąsiadów z bloku

+ Krystyna Kostrzqb – od wnuka Wojtka z rodziną

ŚRODA 03.04

7:00 1) + Adam Król – greg.

2) + Krystyna Kostrzqb – od córki Teresy z rodziną

18:00 1) Za ofiarodawców

2) + Ryszard Świdrak - imieninowa

Poza parafią: + Bolesław Świdrak – od koleżanek i kolegów z GPGK w Tamowcu

+ Bogumił Pudło – od rodziny Giebułtowskich

+ Krystyna Kostrzqb – od mieszkańców Kwiatkowisk i Grobli

CZWARTEK 04.04

7:00 1) + Adam Król – greg.

2) + Krystyna Kostrzqb – od córki Teresy z rodziną

18:00 1) + Bolesław Biernacki w 34 r. śm.

2) O zdrowie dla Janiny i Stanisławy Pęczar
Poza parafią: + Bolesław Świdrak – od koleżanek i kolegów z pracy syna Wojtka

+ Bogumił Pudło – od Grażyny i Jerzego Świdrak z rodziną

+ Krystyna Kostrzqb – od mieszkańców Kwiatkowisk i Grobli

PIĄTEK 05.04

7:00 1) + Adam Król – greg.

2) ++ Danuta i Władysław Betlej – od Józefy Płaza

18:00 1) ++ Stefania i Edward (30 r. śm.) Landoch

2) + Henryk Szmyd

Poza parafią: + Bolesław Świdrak – od koleżanek i kolegów z pracy syna Wojtka

+ Bogumił Pudło – od rodziny Skowronów

+ Krystyna Kostrzqb – od mieszkańców Kwiatkowisk i Grobli

SOBOTA 06.04

7:00 1) + Adam Król – greg.

2) + Józef Nowak

3) ++ Eugeniusz Przybyła w r. śm., Janina i syn Andrzej

18:00 1) + Zdzisław Baca

2) ++ Maria Ziemska i Jan Madejczyk

Poza parafią: + Bolesław Świdrak – od koleżanek i kolegów z pracy syna Wojtka

+ Bogumił Pudło – od Marii i Kazimierza Garbacz

+ Krystyna Kostrzqb – od swatów z Jasła

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dzisiaj Gorzkie Żale we Wrocance o 14.30, w Sanktuarium o 16.00; adoracja krzyża dla rodzin. Za udział w nabożeństwie można uzyskać odpust zupełny.

2. Droga Krzyżowa w tym tygodniu: we Wrocance w czwartek o g. 16.00; w piątek o 16.00 w Umieszczu; o 18.00 w Sanktuarium. Za dwa tygodnie Droga Krzyżowa w Brzeźowce.

3. Dziękujemy mieszkańcom Potakówki za przygotowanie Drogi Krzyżowej. Bóg zapłać za ofiarę na kwiaty do Bożego Grobu – 400 zł.

4. Dzisiaj o 11.30 odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych dla kandydatów do bierzmowania.

5. W środę na Mszy św. spotkanie dzieci komuniijnych z rodzicami.

6. W czwartek (04.04) Ks. Proboszcz obchodzi swoje 55. urodziny – otoczmy Jego osobę i posługę dla naszej wspólnoty życzliwą pamięcią i modlitwą.

7. W czwartek i piątek Rekolekcje dla naszych szkół – dzieci i młodzież powinny w nich uczestniczyć.

8. W tym tygodniu przypada Pierwszy Czwartek, Piątek i Sobota Miesiąca. W czwartek od g. 17.00 wystawienie Najświętszego Sakramentu i modlitwa o powołania kapłańskie i zakonne; w sobotę o 17.30 Różaniec Obrońców Życia; na Mszy św. błogosławieństwo matek w stanie błogosławionym.

9. Spowiedź św. przed I Piątkiem w środę i czwartek od g. 17.30 i rano od g. 6.30; ponieważ w piątek są Drogi Krzyżowe – nie odkładajmy spowiedzi, ale skorzystajmy w ciągu tygodnia. Spowiedź wielkopostna w Wielki Poniedziałek (15.04). Do chorych udamy się z posługą w czwartek 11.04 i w sobotę 13.04 z rana. Prosimy, aby chorych zapisać w zakrystii w tym tygodniu.

10. W przyszłą niedzielę zmiana tajemnic różnicowych we Wrocance o 14.30, w Sanktuarium o 16.00.

11. W przyszłą niedzielę składka przeznaczona jest na cele diecezjalne.

12. O prowadzenie różańca św. prosimy: o g. 9.30 Różę Niepokalanego Serca NMP, o 11.00 Różę św. Agnieszki.

13. Zachęcamy do lektury prasy katolickiej; za ławkami gazetka parafialna.

14. Dziękujemy za sprzątanie świątyni gr. 5 i 6 z Brzeźówki, za ofiarę na Sanktuarium. Msza św. za dobroczyńców w środę. W sobotę, na godz. 8.00 prosimy gr. 7 z Brzeźówki i gr. 1 z Dobrucowej.

15. Prosimy Strażaków z jednostek OSP o przygotowanie i podjęcie trudu trzymania warty honorowej przy Grobie Pańskim – z piątku na sobotę całą noc.

16. Spotkania duszpasterskie: w poniedziałek o 16.30 LSO; w czwartek Stowarzyszenia

Przyjaciół WSD i Radia Via; w piątek KSM i Oaza; w sobotę o 10.00 schola.

17. Bóg zapłać Róży św. Józefa Opiekuna Rodzin i Róży św. Agnieszki za ofiarę na lichtarz.

18. Na ostatnim posiedzeniu Rada Parafialna podpisała umowę wstępną z firmą, która podejmie prace przy naszym Sanktuarium wykonując elewację zewnętrzną kościoła. Przybliżony koszt prac i farby to ok. 150 tys. zł. Bardzo prosimy Parafian, Gości, Pielgrzymów o wspieranie tak wielkiego przedsięwzięcia. Bardzo liczymy, jak zawsze na życzliwych Sponsorów. Prace rozpoczną się od połowy czerwca.

19. W tym tygodniu pożegnaliśmy śp. Tadeusza Klekota z Wrocanki i śp. Stanisława Boratyna z Sądkowej. *Wieczny odpoczynek...*

ks. Proboszcz

CZARNY KOT CZY BOŻA OPATRZNOŚĆ?

Jezus Maria, czarny kot przeleciał mi drogę, a w dodatku dzisiaj jest piątek trzynastego! Początek tego zdania zapowiada, że całe będzie miało jakiś religijny charakter. Do tego zwrot do Pana Jezusa i Matki Boskiej mógłby świadczyć o jakimś wyjątkowym uniesieniu modlitewnym. No, niestety dalsza część zdania przekreśla cały religijny charakter. Przechodzimy w przesady.... Będąc ludźmi wierzącymi uznajemy, że to Bóg decyduje o wszystkim, w tym o naszych losach też. Skąd więc wiara w czarnego kota? Kiedyś znajoma opowiadała mi, że zna przypadki kobiety, która cały czas modli się, aby Pan Bóg nie zesłał jej ani jednego czarnego kota, aby nie przeszła pod drabiną, aby nie przywitała się przez próg i aby nie zapomniła wychodząc wziąć czerwonej wstążki, aby nikt uroku na nią nie rzucił. W pewnym sensie przesady spowodowały, że ta kobieta żyła w ciągłym strachu, aby czegoś nie popełnić. Jej życie musiało być naprawdę ciężkie. Wierzymy w Boga i wierzymy w przesady. Niestety jedno wyklucza drugie. Zastanówmy się co wymaga od nas wiara w przesady? Ciągłego strachu, jak w przypadku tej kobiety, szukania wszędzie rzeczy, które przynoszą nam pecha. Łapania się za guzik widząc kominiarza lub przechodzenia na drugą stronę ulicy widząc zakonnicę. A czego wymaga od nas Bóg? Tylko jednego: Z A U F A J. W głębi serca powiedz: JEZU UFAM TOBIE, decyduj o moim życiu. Zaufajmy całkowicie Bogu, a nie będą nam potrzebne żadne przesady. Musimy tylko wybrać: wiara w Boga, czy wiara w przesady. Wierząc w Boga nie wierzymy w przesady. Wierząc w przesady nie wierzymy w Boga. Życząc każdemu dobrego wyboru. **Teresa**

NABOŻEŃSTWA DROGI KRZYŻOWEJ W KOŚCIELE WE WROCANCE Czwartki, godz. 16.00

4 kwietnia

11 kwietnia

NABOŻEŃSTWA DROGI KRZYŻOWEJ /PLENER/ WIELKI POST 2019

Piątki, godz. 16.00

5 kwietnia – Umieszcz (ks. Jerzy)

12 kwietnia – Brzezówka (ks. Proboszcz)

19 kwietnia – KALWARIA (ks. Proboszcz)

NABOŻEŃSTWA DROGI KRZYŻOWEJ W KOŚCIELE W TARNOWCU

Piątki, godz. 18.00

5 kwietnia – KSM/Oaza/LSO

12 kwietnia – Stowarzyszenie Przyjaciół

WSD i Radia VIA; Koło Biblijne

ODESZLI DO PANA

śp. Tadeusz Klekot
25/03/2019

śp. Stanisław Boratyn
26/03/2019

*Dobry Jezu, a nasz Panie daj im
wieczne spoczywanie.*

WŁAŚCIWE ODCZYTYWANIE BIBLII I JEJ WPŁYW NA CZŁOWIEKA /CZ.2/

2. Bóg Biblii mówi do człowieka

Pismo św. jest w całym tego słowa znaczeniu Księgą religijną. Mówi nam o Bogu, a właściwie to sam Bóg mówi o sobie. Są to bowiem Słowa Boga, prawdy przez Boga objawione, które są zawarte i wyrażone w Piśmie świętym, zapisane przez człowieka pod natchnieniem Ducha Świętego (KKK105). Dowiadujemy się o Bogu, kim On jest, czytamy, że Jest, że Był i Będzie, że nie jest wytworem ludzkiej wyobraźni, ale że ma egzystencję nieskończoną, że jest w ściślejszych relacjach wobec świata i człowieka jako Stwórca. Bóg, zstępując w swej dobroci, by objawić się ludziom, przemawia do nich ludzkimi słowami. Słowa Boże, wyrażone językami ludzkimi, upodobniły się do mowy ludzkiej, jak niegdyś Słowo Ojca Przedwiecznego, przyjąwszy słabe ciało ludzkie, upodobniło się do ludzi (KKK 101). Bóg jest Autorem Pisma Świętego. Księgi, tak Starego, jak Nowego Testamentu, w całości uważane są za święte i kanoniczne, dlatego, że spisano je pod natchnieniem Ducha Świętego, i jako takie zostały Kościołowi przekazane (KKK 110-141). Do sporządzenia ksiąg świętych Bóg wybrał ludzi, którymi posłużył się jako używającymi swoich zdolności i sił, by dzięki Jego działaniu w nich i przez nich, oni sami, jako prawdziwi autorzy przekazali na piśmie to wszystko, i tylko to, czego On chciał (KKK106). Ponieważ wszystko, co twierdzą autorzy natchnieni, czyli hagiografowie, powinno być uważane za stwierdzone przez Ducha Świętego, należy

zatem uznawać, że księgi biblijne w sposób pewny, wiernie i bez błędu uczą prawdy, jaka z woli Bożej, miała być przez Pismo święte utrwalona dla naszego zbawienia (KKK107).

Innymi słowy, Pismo Święte nie ma uczyć astronomii, geografii ani fizyki, lecz podaje bezbłędnie tę prawdę, która jest nam potrzebna do zbawienia. Nie można Pisma Świętego zrozumieć bez Chrystusa, gdyż wiara chrześcijańska nie jest *religią Księgi*. Chrześcijaństwo jest religią *Słowa Bożego, nie słowa spisane i milczącego, ale Słowa Wcielonego i Żywego*. Dopiero gdy Chrystus przez Ducha Świętego oświeci nasze umysły, zrozumiemy Pisma (KKK 108). Bóg powołuje człowieka do wspólnoty życia, której zasadą i mocą jest miłość. Ze strony Boga uwiadamia ją wezwaniem, a ze strony człowieka ujawnia ją odpowiedzią, wyrażającą się w wierze. W Biblii tę rzeczywistość zbawczą oznacza metafora przymierza, jak również metafora dziedzictwa. *Bóg powołuje człowieka – stwierdza II Sobór Watykański – aby przylgnął do Niego całą swą naturą w wiecznym uczestnictwie nieskazitelnego życia Bożego (KDK 18, 2).*

Biblia jest Księgą modlitwy. Znajdujemy w niej liczne formuły modlitewne. Modlitwa Biblii jest prosta i zwięzła. Biblia, poza poszczególnymi formułami modlitewnymi uczy tego, co jest istotne w modlitwie – postawy modlitewnej wobec Boga.

Biblia jest teologią dziejów. Ujmuje bowiem całokształt dziejów ludzkich w jakąś przedziwną syntezę. Na kształtowanie tych dziejów Bóg ma swój wpływ, stąd historia biblijna jest historią świętą. Punktem centralnym tych dziejów jest Jezus Chrystus. Zarówno wieki poprzedzające Jego przyjście, jak i XX wieków po Jego narodzeniu zmierzają do Chrystusa (KKK 142-183). (cdn.)

ks. dr Marian Włosiński

DROGA KRZYŻOWA WIARĄ PISANA /CZ.2/ TARNOWIEC 2019

Stacja III - Pan Jezus upada po raz pierwszy.

W amerykańskim stanie California kilkunastoletnia dziewczyna Amberley mieszkała na rancho ze swoimi rodzicami. Od dziecka uwielbiała konie. Wcześniej zaczęła na nich jeździć i było tak, że potrafiła rano wsiąść na konia i gnać przed siebie godzinami. Zaczęła brać udział w zawodach rodeo i to stało się jej pasją. Właśnie przygotowywała się do bardzo ważnego konkursu, gdy zdarzył się wypadek. Jadąc samochodem koziółkowała na drodze, siła uderzenia była tak wielka, że wyrzuciła ją z auta. Am znalazła się na ogrodzeniu z desek i drutów kolczastych. Złamała kręgosłup i straciła władzę w nogach. Matka dziewczyny kłęczała przy jej łóżku w szpitalu i gorąco się modliła. Nie opuszczała córki na krok i mobilizowała ją do rehabilitacji. Kiedyś Am powiedziała: skoro Bóg mnie kocha, dlaczego zabrał mi sens życia? Odpowiedź przyszła niebawem. Motywowana przez rodziców, rodzzeństwo i wielu innych ludzi Am postanawia

zrobić wszystko, żeby tylko wsiąść na konia. Ćwiczy ponad siły, ale osiąga cel. Jeździ znowu na koniu i występuje w programie telewizyjnym, po którym dostaje tysiące listów od ludzi takich, jak ona – na wózkach. Piszą: dajesz nam siłę, a matka mówi: Bóg zatrzymał Ci nogi, ale otworzył serce. Amberley wygrywa prestiżowe zawody rodeo. Często przypomina sobie słowa szpitalnej pielęgniarki: błogosławieństwa nadejdą, choć czasem trudno je dostrzec. Ona już widzi... Am jest przykładem na to, że z każdego upadku można się podnieść. Trzeba ogromu miłości, wsparcia bliskich, wiary i woli walki. Panie Jezu wspieraj nas w upadkach i w sytuacjach, o których myślimy, że są bez wyjścia.

Stacja IV - Pan Jezus spotyka swoją matkę. Gdy zapytano pewnego maszynistę, czy zabił kiedyś człowieka na torach, to odpowiedział, że trafili mu się samobójcy, ale jedno zdarzenie było szczególnie bolesne. Przez tory przebiegała rodzina, rodzice i jedno dziecko zdążyli, syn nie zdążył. Maszynista mówił: pamiętam włosy matki, czarne i długie, w jednej sekundzie zrobiły się białe. Boleść matki, gdy cierpi czy umiera dziecko, jest niewyobrażalna. Tak cierpiała Maryja, Matka nas wszystkich, patrząc na rany i upokorzenie Jezusa. Panie Jezu dziękujemy Ci za Maryję, za naszą Orędowniczkę. Dziękujemy Ci za nasze mamy i za dar macierzyństwa. (cdn.)

Jola

Plan rekolekcji szkolnych w parafii Tarnowiec 4 – 5 kwietnia 2019

**„W mocy Bożego Ducha”
Rekolekjonista: ks. Jakub Nagi**

Czwartek, 4 kwietnia 2019

9.00 – 10.30 nauka rekolekcyjna w kościele dla dzieci SP klasy 1 – 6; DROGA KRZYŻOWA

11.00 – 12.30 nauka rekolekcyjna w kościele dla młodzieży klasy 7 i 8 SP oraz 3 Gimnazjum; DROGA KRZYŻOWA

Piątek, 5 kwietnia 2019

9.00 – 10.30 nauka rekolekcyjna w kościele – Msza Święta dla dzieci SP klasy 1 – 6

11.00 – 12.30 nauka rekolekcyjna w kościele – Msza Święta dla młodzieży klasy 7 i 8 SP oraz 3 Gimnazjum

Wydawca:
**Parafia pw. Narodzenia NMP
w Tarnowcu; Nakład: 230 egz.**
**Adres: Tarnowiec 38,
38-204 Tarnowiec,
Redaktor wydania:**
ks. Grzegorz Wolan (gwolan@o2.pl)

Ofiara: 1,50 zł